

2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), i po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) w zakresie, w jakim rozporządzenia te dotyczą skarżących.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Odwołanie wniesione w dniu 22 lutego 2013 r. przez Krisa Van Neyghema od wyroku wydanego w dniu 12 grudnia 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-77/11 Van Neyghem przeciwko Radzie

(Sprawa T-113/13 P)

(2013/C 147/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Kris Van Neyghem (Tienen, Belgia) (przedstawiciel: M. Velardo, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku wydanego w sprawie F-77/11 Van Neyghem przeciwko Radzie;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 1 października 2010 r. odmawiającej wnoszącemu odwołanie przyznania awansu i uwzględnienie żądań odszkodowawczych;
- w razie potrzeby przekazanie sprawy Sądowi do spraw Służby Publicznej do ponownego rozpoznania;
- obciążenie drugiej strony postępowania odwoławczego kosztami, w tym całością kosztów postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa i naruszenia obowiązku uzasadnienia, jako że Sąd do spraw Służby Publicznej uznał, że decyzja odmawiająca zainteresowanemu przyznania awansu mogła być uzasadniona na etapie odpowiedzi na zażalenie, podczas gdy uzasadnienie powinno było już być dołączone do decyzji o nieprzyznaniu awansu,

gdyż decyzja ta została wydana na mocy art. 266 TFUE w wykonaniu wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie F-53/08 Bouillez i in. przeciwko Radzie, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze, a nie na mocy art. 45 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa i naruszenia art. 266 TFUE oraz dotyczącego go orzecznictwa, jako że Sąd do spraw Służby Publicznej nie oparł się ani na sentencji, ani na uzasadnieniu swojego wyroku w sprawie F-53/08 w odniesieniu do ustalenia, czy wyrok ten został wykonany prawidłowo.

Odwołanie wniesione w dniu 25 lutego 2013 r. przez Giorgia Lebedefa od postanowienia wydanego w dniu 12 grudnia 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-70/11 Lebedef przeciwko Komisji

(Sprawa T-116/13 P)

(2013/C 147/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat F. Frabetti)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie F-70/11 Lebedef przeciwko Komisji, której przedmiotem było żądanie stwierdzenia nieważności sprawozdania z oceny wnoszącego odwołanie za okres 1.1.2008-31.12.2008, a konkretnie części sprawozdania sporządzonej przez EUROSTAT za ten sam okres;
- uwzględnienie żądań przedstawionych przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji;
- ewentualnie odesłanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej;
- orzeczenie w przedmiocie kosztów i obciążenie nimi Komisji Unii Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej orzekł, iż wnoszący